

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sfintei Învieri (Începutul Pentecostarului)

Învierea Domnului (Sfintele Paști) **HRISTOS A ÎNVIAT!**

Evangelhia duminicii
Ev. Ioan 1, 1-17

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era întru început la Dumnezeu. Toate prin El s-au făcut; și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Întru El era viața și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o. Fost-a un om trimis de la Dumnezeu, iar numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina, ci ca să mărturisească despre Lumină. Cuvântul era Lumina cea adevărată, Care luminează pe tot omul care vine în lume. În lume era și lumea prin El s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut, întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit. Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, Care nu din sânge, nici din dorință trupească, nici din dorință bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut. Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și de adevăr. Ioan mărturisea despre El și striga, zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era. Și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har. Pentru că Legea prin Moise s-a dat, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei: Iisus Hristos – Viața și Învierea noastră (Scrisoare pastorală, 2025)

În fiecare an, așteptăm sărbătoarea Sfințelor Paști și o trăim cu o bucurie deosebită. Este o bucurie ce vine din lăuntrul nostru, dar și de dincolo de noi, deoarece Învierea lui Hristos este o realitate care nu aparține lumii acesteia, ci o depășește. Creștinii, adunați în jurul bisericilor în această noapte sfântă, mărturisesc prin însăși prezența lor mult mai numeroasă decât în alte zile de peste an, că ceva tainic îi cheamă la prăznuire. Ceva adânc și dumnezeiesc îi cheamă la împărtășirea de bucuria negrăită a sărbătorii, așa după cum îndeamnă cântarea Bisericii: „Veniți, din rodul cel nou al viței, al dumnezeieștii veselii, în ziua cea vestită a Învierii, Împărăției lui Hristos să ne împărtășim, laudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu, în veci” (Canonul Învierii).

IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei: Iisus Hristos – Viața și Învierea noastră (Scrisoare pastorală, 2025)

Credința noastră are drept temelie Învierea lui Hristos. Aceasta este Evanghelia, Vestea cea Bună, prin care Sfinții Apostoli au cucerit și au schimbat lumea. Ei nu au propovăduit vreo filosofie înaltă, „în cuvinte de înduplecare ale înțelepciunii omenești” (1 Corinteni 2, 4) sau vreo cale misterioasă prin care problemele de sănătate, sociale, economice ori de alt fel să-și găsească în mod eficient rezolvarea, asigurând umanității fericire, bunăstare, un trai pământesc lipsit de griji. Ei au vestit adevărul că prin Hristos, Dumnezeu-Om, moartea – adevărata problemă a omenirii – a fost biruită și o nouă viață a pătruns în lume, iar aceasta este viața dumnezeiască.

„Ce era de la început, ne spune Sfântul Ioan Evanghelistul, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul vieții – și Viața s-a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim Viața de veci – ce am văzut și am auzit, vă vestim și vouă, ca și voi să aveți împărtășire cu noi” [1 Ioan 1, 1-3]. De aceea, Apostolul Pavel a putut afirma cu tărie că „dacă nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii” [1 Corinteni 15, 19], deoarece „dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră” [1 Corinteni 15, 14].

Învierea lui Hristos este răspunsul lui Dumnezeu la greșeala dintru început a omului. „Îmbătat în rai de îndulcirea otrăvii autoîndumnezeirii luciferice” [Arhim. Sofronie, Vom vedea pe Dumnezeu precum este, traducere din limba rusă de Ierom. Rafail (Noica)], după cum ne spune Sfântul Sofronie, primul om a ales să se rupă de Dumnezeu, Care este singurul izvor al vieții. Urmarea a fost că stricăciunea și, în final, moartea au pătruns de atunci în lume. Însă tragedia omului nu este atât moartea sa biologică, despărțirea sufletului de trup, cât moartea cea veșnică, adânci-rea neîncetată în non-sens, lipsa oricărei speranțe. Din această moarte ne-a scos Fiul lui Dumnezeu, făcându-Se om ca și noi, afară de păcat, luând asupra Lui starea umanității căzute. El a pățit moarte pe cruce și a înviat din morți, deschizându-ne, astfel, calea către adevărata Viață: „Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” [Ioan 3, 16].

Cu puțin timp înainte de Pătimirea Sa, Iisus a mers în Betania, satul Martei și al Mariei. Răspundea chemării celor două surori, îngrijorate de perspectiva morții iminente a fratelui lor, Lazăr, grav bolnav. Când a sosit Iisus în sat, Lazăr era de patru zile pus în mormânt. Trupul lui începuse deja să putrezească. Omeneste, dispăruse orice nădejde. Cu toate acestea, când Îl întâmpină pe Domnul, Care o încredințează de faptul că fratele ei va învia, Marta, îndurerată, găsește totuși puterea de a spune: „Știi că va învia la înviere, în ziua cea de apoi” [Ioan 11, 24]. Sora lui Lazăr cel mort de patru zile avea credința aceasta că, la sfârșitul veacurilor, fratele ei va învia. Este aceeași înțelegere pe care și astăzi o au unii dintre creștini, raportându-se la înviere doar ca la un eveniment îndepărtat, așezat undeva la sfârșitul istoriei. Iisus însă, îi dă Martei un răspuns care schimbă întreaga perspectivă de până atunci a omenirii: „Eu sunt învierea și

viața!” [Ioan 11, 25]. Aceleași cuvinte avea să le rostească Mântuitorul, puțin mai târziu: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” [Ioan 14, 6].

Așadar, viața veșnică nu este o realitate abstractă, impersonală, o fericire nedefinită. „Viața veșnică este Însuși Hristos. El, ca «întâi născut din morți» [Coloseni 1, 18], îl ia pe om în viața Lui, (...) împlinindu-l ca persoană «după asemănarea» Lui” [Georgios Mantzaridis, Morala creștină]. Aceasta înseamnă că întâlnirea cu Hristos este întâlnire cu Viața Însăși. Împărtășirea cu Hristos este împărtășire de Viața cea adevărată. De aceea, mântuirea noastră se realizează doar prin întâlnirea cu Hristos și prin strădania de a rămâne și a ne adânci în relația personală, nemijlocită, cu El: „Rămâneți în Mine și Eu în voi. Precum mlădița nu poate să aducă roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel ce rămâne întru Mine și Eu în el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic” [Ioan 15, 4-5].

Prin Învierea lui Hristos, viața veșnică a pătruns deja în lumea aceasta și cei care cred și împlinesc poruncile dumnezeiești o dobândesc încă de acum. „Dacă Mă iubește cineva, spune Mântuitorul, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl îl va iubi, și vom veni la el și vom face locaș la el” [Ioan 14, 23]. Viața cea nouă, pe care o primim la Botez și în care suntem chemați să creștem apoi în Biserică, înseamnă un alt mod de a privi și îmbrățișa întreaga realitate decât cel obișnuit, lumesc. În măsura în care este trăită real și adevărat întâlnirea și unirea cu Dumnezeu, viața și făptuirea omului devin asemenea vieții și făptuirii dumnezeiești. După cum Hristos este Dumnezeu și Om, creștinul adevărat ajunge el însuși să ducă o viață deopotrivă dumnezeiască și omenească. El nu mai trăiește izolat, separat, rupt de Dumnezeu, ci gândurile, cuvintele, faptele lui poartă pecetea prezenței harului dumnezeiesc. Departe de a-și pierde identitatea sa, el devine cu adevărat unic și personal, făcându-și al său modul de a fi al lui Dumnezeu: el are „gândul lui Hristos” [1 Corinteni 2, 16], se raportează la semenii săi, nu oricum, ci așa cum a făcut-o și Hristos [Cf. Romani 15, 7], întrucât are conștiința faptului că este „templu al Duhului Sfânt” [1 Corinteni 6, 19]. „Dacă vorbește cineva, îndeamnă Sfântul Apostol Petru, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu; dacă slujește cineva, slujba lui să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu” [1 Petru 4, 11].

Suntem chemați să devenim nu numai ascultători ai Cuvântului lui Dumnezeu, ci și împlinitori ai acestuia. Împărtășirea de darul Învierii, de viața cea veșnică, presupune și din partea noastră strădanie continuă. Aceasta deoarece Dumnezeu, „Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină” [1 Timotei 2, 4], respectă în mod absolut libertatea omului: „Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine” [Apocalipsa 3, 20].

Sursa: doxologia.ro

SĂ NE CUNOAȘTEM SFINȚII

Părintele Liviu Galaction Munteanu, profesor de teologie la Cluj-Napoca, cu titulatura: Sfântul Preot Mucenic Liviu Galaction de la Cluj, cu cinstire în ziua de 8 martie;

* Părintele Liviu Galaction Munteanu a fost profesor de teologie și unul dintre mărturisitorii din perioada comunistă.

S-a născut în 16 mai 1898, într-o familie de învățători din Cristian, județul Brașov, și s-a format ca teolog la Liceul 'Andrei Șaguna' din Brașov și la Institutul Teologic-Pedagogic din Sibiu. A devenit doctor în Teologie al Universității din Cernăuți. În 17 februarie 1927, a fost hirotonit preot și numit profesor la Academia Teologică din Cluj. Ulterior, a fost și rector al instituției. În timpul ocupației horthyste, a rămas în Cluj, asigurând împreună cu episcopul Nicolae Colan un nucleu de rezistență românească și ortodoxă. Încercările sale de a-i forma pe studenții teologi au atras atenția organelor de Securitate care îl urmăreau permanent, arestându-l în 1952 și supunându-l la presiuni pentru a-și înceta activitatea. În 1958, a fost numit vicar administrativ de către episcopul Teofil Herineanu. Părintele Liviu Galaction Munteanu a întocmit o programă pentru catehizarea copiilor și adulților, programă care l-a adus în atenția Securității. A fost anchetat, iar în 1959 condamnat la opt ani de închisoare. A fost închis în penitenciarele Aiud și Gherla. A murit în 8 martie 1961, la Aiud, ca urmare a tratamentului inuman la care a fost supus de regimul comunist. (sursa: doxologia.ro)

CRONICĂ PAROHIALĂ

Slujba Deniei Prohodului din Vinerea Patimilor din acest an a prilejuit momente de emoție și mângâiere sufletească pentru toți creștinii din parohia noastră. La

Vicar Nichifor Botoșăneanul a rostit un cuvânt de învățătură în care a subliniat importanța pe care o au Pătimirile Domnului nostru Iisus Hristos și faptul că se poate vorbi cu îndreptățire de bucurie duhovnicească, chiar și la vreme de pătimire sau încercare.

ceas de seară, biserica Toma Cozma a primit vizita Preasfințitului Părinte Nichifor Botoșăneanul, care a fost primit în sunetul clopotelor și întâmpinat cu flori.

Apoi, Preasfințitul Părinte Nichifor a participat alături de creștinii prezenți la intonarea Cântărilor Prohodului Domnului, iar după încheierea cântării Canonului din Vinerea Patimilor, tot în sunet de clopote și sub umbrirea de har a Sfântului epitaf, a participat la Procesiunea ce s-a desfășurat în jurul bisericii noastre, pe perimetrul parcului parohial. Procesiunea s-a încheiat cu trecerea pe sub Sfântul Epitaf și sărutarea sfintei Evanghelii, la intrarea în biserică.

La încheierea slujbei, Preasfințitul Părinte Episcop

Părintele nostru paroh a mulțumit Preasfințitului Nichifor pentru binecuvântarea pe care ne-a adus-o prin prezența Sa, arătând că trăim un moment istoric pentru viața parohiei: pentru prima dată un ierarh participă la Denia din Vinerea Mare, la parohia noastră.

Prezența Preasfințitului Părinte Nichifor a atras participarea unui număr foarte mare de creștini, care având puse la dispoziție de către parohie cărțile cu Prohodul Domnului, au cântat cu toții împreună.

Cronicar

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

- **Duminică, 20 aprilie 2025, (†) Învierea Domnului (Sf. Paști)**
00:00 Slujba Învierii, care va începe afară, pe platoul din fața bisericii
00:30 Utrenia (Canonul) Învierii
02:00 Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, urmată de Slujba de sfințire a bucatelor pentru prima masă de Paști (ouă, pască, cozonac, brânză etc.)
12:00 Vecernia Învierii (a doua Înviere), în cadrul căreia se citește de obicei Evanghelia în mai multe limbi
- **Luni, 21 aprilie 2025 (†) A doua zi de Paști (Mărturia lui Ioan Botezătorul) (†) Cinstirea Sf. Ic. a M. D. „Axion Estin” de la M. Protaton - Athos)**
08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
- **Marti, 22 aprilie 2025 (†) A treia zi de Paști**
08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
- **Miercuri 23 aprilie Sfântul Mare Mucenic Gheorghe Purtătorul de Biruință**
8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie
- **Vineri, 25 aprilie 2025, Izvorul Tămăduirii**
08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
- **Sâmbătă, 26 aprilie 2025,**
07:00 Utrenia și Liturghie
18:00 VECERNIA HRAMULUI BISERICII NOASTRE

CRONICĂ PAROHIALĂ

Pregătiri pentru întâmpinarea Sfințelor Sărbători

Slăvitul Praznic al Învierii Domnului a necesitat și în anul acesta multe și importante lucrări de pregătire. Mai întâi de toate, s-a făcut o curățenie

generală în biserica, la care au participat doamnele Raveica Aurica, Cimpoi Florica, Elisabeta Anton, Prof. Sufițchi Viorica și studenții teologi Andrei Chircu și Tudor Cifor. În paralel, s-au desfășurat și ample lucrări de înfrumusețare

a parcului parohial, cu sprijinul și participarea doamnelor Maței Maria, Prof. Vraciu Marina, Zaharia Amalia, domnii Zaharia Petru și Maței Petru, care a asigurat aprovizionarea și transportul.

De asemenea, biserica a fost ornată cu flori în interior. Această lucrare a fost asigurată, personal de Prezv. Gabriela Mărgineanu, care a realizat și o frumoasă cunună pentru Crucea Domnului. Le mulțumim și rugăm pe Dumnezeu să le răsplătească dragostea față de lăcașul sfânt!
(Cronicar)